Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	3Co/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8313216806
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Šofranková
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2017:8313216806.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: L., za účasti Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS", Nám. legionárov 5, Prešov, právne zastúpený JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátku, AK, Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie sumy 6 299,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12C/78/2015-167 zo dňa 29. 03. 2017 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému, ani Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a priznal Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 261 ods. 6, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1- 4, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 12. 12. 2007 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa a. s. a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 4 979,08 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť mesačnými splátkami po 74,98 Eur splatnými k 20.dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 20. 01. 2008 a s konečnou splatnosťou úveru 20. 11. 2017. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2011 postupca Slovenská sporiteľňa a. s. postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca tvrdiac, že pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.XXXX/XXXX/CE zo dňa 15. 12. 2011 od jeho právneho predchodcu, ktorý je bankou, mal riadne preukázať splnenie podmienok vyplývajúcich pre kvalifikované postúpenie pohľadávky, ktoré vyplývajú z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, čo v konečnom dôsledku bolo predpokladom aj na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitimácie v tomto konaní. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu - banky bolo možné postúpiť na žalobcu. Pred postúpením pohľadávky nedošlo zo strany pôvodného veriteľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a na žalobcu bol tak postúpený „živý úver“. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená až samotným žalobcom, a to výzvou a písomným oznámením zo dňa 23. 01. 2012. Z obsahu spisu je zrejmé, že postupca - Slovenská sporiteľňa a. s. neukončil záväzkovo-právny

vzťah uzatvorený medzi postupcom a žalovaným, nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a žalobca nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy preukázali. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odvolateľa podstata nesprávnosti rozhodnutia spočíva najmä v nesprávnom právnom posúdení § 92 ods. 8 Zákona o bankách, v nesprávnom právnom posúdení zosplatnenia úveru a jeho následkov. Namietal, že Zákon o bankách, ani zákon o spotrebiteľských úveroch absenciu či nepreukázanie výzvy podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako dôvod neplatnosti právneho úkonu neuvádza, a teda má nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Odvolateľ nesúhlasí ani s priznaním trov vedľajšiemu účastníkovi. S poukazom na uvedené, odvolateľ napadá rozsudok súdu prvej inštancie a žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, žalobe vyhovel, resp. žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril a Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ podaním zo dňa 23. 05. 2017 oznámilo, že nemá záujem pokračovať v konaní.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza.

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným bola dňa 12.12.2007 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4 979,08 Eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.11.2017. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou.

10. Dňa 15. 12. 2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi Slovenskou sporiteľňou a. s. a EOS KSI Slovensko s. r.o. (žalobca v tomto konaní). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca v priebehu celého konania nepreukázal, že žalovaný bol aj napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

11. Zo spisu vyplýva, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

12. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 ZoB podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť.

13. Odvolací súd má za to, že žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že by disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaním fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je preto potrebné vyhodnotiť aj Zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu.

14. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh.

15. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebitelia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

16. Podľa § 92 odsek 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá.

18. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

19. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie ustálil, že žalobca v danom spore nie je aktívne vecne legitimovaný.

20. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatnenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

21. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie.

Postúpiť tak možno bankovú pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie pričom výzva musí byť písomná a musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

22. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie by mala banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky (porov. rozsudok KS v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/58/2016, cit.: „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv. než má. je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010. ktorou advokátska kancelária Havel & Holásek. spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitimácia.“

23. Postúpiť možno pohľadávku (peniaze) nie však celá rad oprávnení vyplývajúcich z pomerne širokého spektra spotrebiteľských noriem, a práve kvôli ktorým je dôležitá úloha centrálnej banky a jej dohľadom nad finančným trhom. Len pre porovnanie, k defaultu (zosplatneniu) v spotrebiteľských veciach môže dôjsť za prísnych podmienok (§ 53 ods. 9 OZ).

24. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21.10.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv. než má. je neplatnou aj zmluva z 01.12.2010. ktorou advokátska kancelária Havel & Holásek. spol. s r. o. postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitimácia.“ (rozsudok KS v Bratislave vo veci 6Co 58/2016).

25. V zmysle uvedeného žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitimácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

26. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalovaného, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

27. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

28. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď priznal združeniu nárok na náhradu trov konania, odvolací súd uvádza, že ani v tejto časti odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

29. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

31. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. účinného do 30.06.2016, v znení účinnom do 31.12.2014, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

32. Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozhodol správne o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a združením. Žaloba bola zamietnutá, z čoho vyplýva, že v konaní bol plne úspešný žalovaný, a teda aj združenie vystupujúce na jeho strane.

33. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. Právo na právne zastúpenie je garantované aj Ústavou SR, konkrétne článkom 47 ods. 2. Občianske združenie vystupujúce podľa predpisov účinných do 31.12.2014 (resp. do 30.06.2016) ako vedľajší účastník nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

34. Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadnuť na to, že združenie poskytlo žalovanému kvalifikovanú ochranu. Po vstupe do konania sa vo veci vyjadrilo a poukázalo na spotrebiteľský charakter zmluvy, nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, podalo odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 07. 05. 2015, č. k . 12C/78/2015-89, v dôsledku ktorého bolo skoršie rozhodnutie zrušené.

35. Činnosť združenia bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Záverom odvolací súd dodáva, že aktuálna právna úprava v Civilnom sporovom poriadku inštitút vedľajšieho účastníctva síce nepozná, avšak občianske združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v čase, keď mu to právna úprava umožňovala. Občianske združenie teda účinne vstúpilo do konania, oprávnene sa konania zúčastnilo a účelne vynaložilo trovy, na ktorých náhradu mu vznikol nárok a ktoré mu boli priznané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/181/2015 zo dňa 22.11.2016, podľa ktorého: „Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu“.

36. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a združením ako správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

37. O trovách odvolacieho konania odvolací rozhodol postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Stranám sporu odvolacieho konania náhradu trov nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanému žiadne trovy nevznikli a v odvolacom konaní združenie podaním zo dňa 23. 05. 2017 na výzvu súdu vyhlásilo, že nemá záujem pokračovať v konaní (č. l. 201 spisu).

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).